

LA LAMPĂ

UN ESEMPLAR

Acastă foia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începū numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se facū în Pasagiulū Românū No. 9—11; erū prin districte pe la corespondinții sēi sēu prin postă, trāmițēndū și prețulū.



50 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI

| | |
|-----------------------------------|------------|
| Pe anū pentru capitală | 24 lei nou |
| Pe jumătate anū | 12 — |
| Pentru districte pe anū | 27 — |
| Pe 6 lune | 14 — |
| Pentru străinătate | 37 — |

Girante responsabile: **Eftimie Ionescu.**

DUMITRU BOLINTINÉNU

Nu ne putemū opri d'a mbrăca pentru a doua oră doliulū, în memoria repausatului bardu, care sciu să 'ncānte cu atāta putere pe cei ce ađi se silescū a'lū uita, pe toți Romānii 'n genere, de la micū pēn'la mare, de la bogatū pēn'la săracū.

Adesea auđimū din depārtare unū melodiosū suspinū, séra, cândū licāritōrele stele ne amintescū atotū-puternicia geniului și imposanța spiritulū care pōte crea, și sufletulū nostru pronunță numele lui Dumitru Bolintinēnu. E duiosu'i plānsetū, lacrima'i sinceră, oftatulū esilatulū care plēcă cu iubirea 'n sinū, cu nobile aspirațiuni în peptū. Ascultați, ascultați :

DIUA BUNA LA ȚEARA

Țēra dulce și frumōsă
 Tu, ce-ai fostū gloria mea,
 Eū mē ducū, fii sănētōsă!
 Nu sciu de te-oiū revedea.
 Dērū... ce-mi pēsă ore mie
 Dēcă, pe pāmēntū străinū,
 Dēcă în călētorie
 Mōrtea imi va đice: vinū!
 Vai! in sinu-ți dulce ore
 Suntū eū mai puținū străinū,
 Cândū pe tōtā diua mōre
 Visulū sufletulū linū?
 Lēră să rădică norulū:
 Vasulū tēu nu este 'n portū.
 Vēnturī rele ca și dorulū
 Cātre negre stānci tē portū.
 Māne va veni străinulū
 Să te prade, țēra mea!
 Māne îți vorū smulge sinulū.
 Māne te-orū ingenuchia.
 Și tu n'ai nici mângāierea
 Apārāndu-te să mori;
 Ei ți-au degradatū durerea,
 Și mōrmēntu-ți n'are flori!

Ți-au făcutū cununī de spine
 Ca Iudeiū lui Isusū,
 Și, ridēndū amarū de tine,
 «Ai unirea!» ei ți-au spusū!
 Dērū ei ți-au luatū din mână
 Armele ce ai avutū:
 Dragă patriā romanā,
 Ce reū ore le-ai făcutū?
 La străini te-orū da 'n prādare.
 Vai! și pe cămașia ta
 Fii vitregi cu turbare
 Sorții lorū vorū arunca.
 Te-au lāsātū în slābiciune,
 Fără legi să putredesci
 Și, prin dulce moliciune,
 Te-au lāsātū să te slābesci!
 Cândū chiarū fii-ți te ucide,
 Ce blestemi pe celū străinū?
 Țēra mea se sinucide:
 Mōrtea este 'n alū ei sinū!
 Fii tei nu vorū dreptatea
 S'a vēdūtū atāția ani!
 Ei invocā libertatea
 Ca să fie ei tirani!
 Cātre—acestea, dragă țēra,
 Tu poți āncă a trāi:
 Numai cei ce te 'ncārcarā
 Numai ei vorū vesteji.
 Astū-felū tōmna cândū sosese
 Frunđele în pomi pālescū,
 Vēntulū aspru le răpescē,
 Putrede se rāsipescū;
 Dērū, cândū primāvēra vine,
 Pomulū a reinverđitū:
 Paseri cu cāntări sublime
 Nouā vieță i-a vestitū.

Cāntārețulū muri mai ieri, și ađi cinei mai pronunță numele?

Amarā rēsplatā, durerosū esemplū!
 Amarā nu pentru dēnsulū, care a simțitū, a iubit
 ș'a cāntatū, ci pentru aceia cari nu mai potū simți
 nici amicia nici recunoscința; pentru aceia cari nu
 mai iubescū nici virtutea nici sacrificiulū; pentru,

aceia cari nu sciu cānta nici aparintele lorū
 fericiri nici nenorocirile altora.

Durerosū nu pentru dēnsulū, care sorbi cea
 mai divinā dulcēță din isvorulū neseatului sēu
 patriotismū, ci pentru aceia cari punū nepēsă-
 rea 'n loculū dētoriei, egoismulū în loculū mă-
 rinimiei, orgoliulū în loculū bunei-cuviințe.

Bolintinēnu a trāitū, ș'a trāitū astū-felū în
 cātū avu destulū timpū să se convingā că reulū
 predominā binele, că ingratitudinea pālmuiescē
 și insultā recunoscința.

Ne-o spune ēnsuși în aceste versuri :

... Eū vai! amū săpatū
 Trista vieței cale, și m'amū spāimēntatū:
 Rēulū covirșasce binele în vieță!
 Pentr'ua đi de bine, de plăceri, dulcēță,
 Ani de suferință! Pentr'unū zimbetū linū,
 Lacrimi necurmate, obosiri și chinū!
 Ași putē dērū đice: lumea e moșia
 Celorū rēi, cu dreptulū ce dā viclenia!

Da: elū a trāitū și va trāi, celū puținū în āni-
 mele āncă nevestejite, și suvenirea lui va urma
 'n mōrmēntū pe mulți dintre cei ce sciu apre-
 țui meritulū și talentulū, abnegațiunea și ones-
 titatea.

Unū singurū lucru numai amū dori să se
 respecte.

În chilia de la Pantelimonū, undeși petrecu
 ultimele momente, esistū cāte-va obiecte d'ua
 valōre 'nsemnatā pentru cei ce ținū la acestū
 admiratū poetū, esiste toiagulū și pēlāria de
 care nu se putea despārți, întocmai ca unū că-
 lētorū nerābdātōrū d'a porni pe cārarea eter-
 nității; cārțile și operile sēle, productū pre-
 țiosū alū fecundei sēle imaginațiunii, alū nese-
 catulū sēu geniū; portretele amicilorū sēi, alū
 cārōrū nume muri pōte pronunțāndulū; ca-
 canapēua'i de repausū; patulū pe care și-a
 datū ultima respirare; în fine lampa, tovarășā

nedespărțită a orelor s'ele de veghiare și de lucru, căreia-i adresă următoarele versuri:

LA LAMPA MEA.

Tu te consumi, o lampă, dând rădăcină luminoasă.
La lucrul meu ca tine eu însumi mă consum, Voindă a da lumină acestei țări frumoase
Ce rele o supun.

Avemă aceiași țintă, aceiași misiune,
D'eu tu, de când servii mie, o lampă, ai ruginit,
Și eu, de când servii țării, vai! trebuie a spune?
Cu inima-am slăbit!

Si n'amă produsă nimica! Acum, ca altă dată,
Copii seî ceî vitregi în taberi se desbină:
Acum, ca mai înainte, ea este ngenuchiata
Sub jugul celui străin!

Nu simte nici durerea ce suferă de hiéră,
Nu simte nici rușine de umilința sea,
Nu simte că-i mai bine într'un mormânt se piéră
De cătă a se pleca!

Tu scii, o dragă lampă, acele nopți amare,
Trecute în veghiare, ca se-î aflămă cântări,
Prin care se-î aprindem în sufletul ei mare
Frumose aspirări!

D'eu vântul de la densa a dusă aceste cânturi:
Ea nu le-a ascultat.

Totă astă-fel și suspin-î s'a mestecat pe vânturi,
Și lacrima-î cu sânge în riu-î a picat!

Ei bine, conjurăm pe Eforia spitalelor, conjurăm pe toți amicii și cunoscuții lui Bolintinenu, pe toți căți ținu la memoria lui, se iea inițiativa d'a nu se lăsa ca acele obiecte—nu numai se nu se nstrăineze nimului cu nici un preț, chiar d'ar fi se se rescumpere indecît—d'eu chiar se nu se misce din loc.

Căci, din când în când, se vor găsi Romani—din generațiunea viitoare, deca nu din cea prezente—carii se m'ergă se viziteze acelu locașiu venerat, în care espiră unul din cei mai ilustrii bătrani din puțini căți ne-au mai rămas.

Ș'acéstă vedere, acest spectacul, care nu p'ote să nu misce animele, va face ca memoria lui să fiă păstrată cu venerațiune și cu iubire.

Etă pentru ce mbrăcărăm din nou doliul și etă puținul lucru ce dorim din tot sufletul a se face pentru Bolintinenu.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul eiătră al GHIMPELUI.

BERLIN. 13 Septembrie.—Caraghioslicurile au încetat. Kernerii de la palat dorm de ieri s'era, rupți de ostenelă. Caiserul a plecat turlac de tot, în cată abia l'a putut sui Andrassy în calescă. Tzarul, de gatu cu Providința prusiană, au plecat c'ocă de multă bere, cântând: o tu libe Augustin, Augustin, Augustin! și cu droia de copii după ei.

Spiritul de la banchetul dat în ospelul ambasadef ruse a luat de nas mai antăiu pe Bismarck ș'a s'fârșit cu Gortscheakoff.

Capelmaisterul orchestrei ajunsese să ție acordurile p'ua m'atură din bucătăria.

În curend se vor espedia tuturor cabinetelor—afară din cel de la București—fotografia nostimei situațiunii în care se găseau mesajii.

Dilele acestea s'asc'ptă s'apară un nou ordine din partea mperatului pentru ca durerile de picior să se întorcă de unde s'au dus, ertu lui Bismarck să i vie ierăși indispozițiunea de mai înainte.

VIENA. 14 Septembrie.—Intorcându-se din Berlin, amelițu de chefuclă, comitele Andrassy și-a perdat noile decorații ce căpetase. Uă proclamație a sea, prin care face cunoscută bacșișul ce va da celor ce le vor găsi, declară că nu i pare reu d'alta, de cată numai că disese pentru densele de trei ori bog-da-prost-e, în hatrul Tzarului.

Un regiment de honveși și aoferit pinteii ca să se fabrice din ei decorațiile perdute de marele cancelar.

PETRESBURG. 14 Septembrie.—Tzarul a avut uă dispută forte călduroasă cu Tzarina, pentru că uă epistola confidențială i-a comunicat că Tzarul ar fi s'arutat, la chiefu, una din chelnășiile curții berlineze, luand-o drept uă naltă principesă.

Un ukasă împ'ărătescu afurisesce pe cine-o mai călca prin Berlin.

Lui Gortscheakoff totu nu i-a mai trecut durerea de cap.

Ignatieff îi va ține locul penă o uita suvenirea dispozițiunii lui Bismarck, de care cancelariul rus a rămas forte n'cântat.

Uă notă a cabinetului berlineze, sosită ađi dimineță, constată că domnișoara Pace, a cărei zestre s'a otărit în conferințele celor trei crai de la megă-nopte, își va celebra n'curend cununia religioasă cu domnul Resbelu.

ROMA, 14 Septembrie.—Papa mai are 3 r'esuflări, și și dă s'fârșitul în mâinile infailibilității.

Catapetma Vaticanului a n'ceput să se surpe.

MADRID, 14 Septembrie.—Cabinetul d-lui Zorilă a demisionat, și r'gele Amendo I a n'sărcinat pe d. Murgilă cu formarea noului ministeriu. Cu t'ote astea organele republicane afirmă că numai d. Miedilă p'ote sc'apa situațiunea prin alegerea unui cabinetu de pan' d'Españ.

Carliti au început să se sc'ole din somn.

ATENA, 14 Septembrie.—În cameră s'a ivit un incident curios, a ce citirea depeși prin care se cere scuse guvernului grecescu pentru regretabilul incident al arestării lui Antonopulos.

Ministrul din afară a fostu intrerupt de cinci ori prin strigăte de: lambrotata pragmata!

Kațonopulos e numitu succesoru în locul d-lui Manos, care va trece n' postulu ocupat de Antonopulos.

REVISTA MOFTOLOAGA

București, 2 Răpciugoși, 1872.

Anghina a n'ceput să secrete cu mai multă obraznicie, frigurile continuă a se v'iri n' corpurile omenilor fără să le c'era voie, miasmele de la Dobreni esu cu chila și năpădescu țera.

Prin urmare, în interesul umanității nenocite, în interesul sănătății publice amenințate, în interesul barosanului eforu de la Eforia, care și-a implut spitalele de bolnavi și n'are unde i mai v'iri, medicina indipendinte a început să proteste n' contra gazetelor o pozițiunii, care nepăstuescu pe nedrept pe Bizdadeauspind și repetand c'a făcutu șaharmahar cu canalul seu de la Dobreni.

Etă uă nobilă și generoasă inițiativă, care honnit soit qui maly pense—nu se p'ote dice c'a fostu influințată de cine-va întru cătă-va.

Si n' urma acestor protestări nobile și generose, pline de m'arimie și de desinteresare, opoziția totu nu n'cetăză a striga pe t'ote glasurile psaltichiei—pardon kir Tell!—că jafu și ilegalitate, asuprire și abusu aru fi săvirșit Bizdadea Mitică.

Bre! îndrăciți omeni! R'entăcioși și jurați mai sunți! Par c'arū fi tr'amiși de sus ca nesce furii pe capul nevinovatului Bizdadea.

O ținu una cu Dobreni, și, când li se nrasce cu Dobreni, se suie pe muntele P'etra-Pirlită—numit astfelu din cauza p'irlelii ce p'ăți d. Sc. Crețulescu—și d'acolo strigă, sbieră, rănescu: Sinaia! Sinaia! Sinaia!

Curiosu lucru!

La muntele Sinaia din Asia s'au petrecut lucruri multu mai b'ocăne: acolo jupinū Moise a vorbit cu Iehova, care i-a dat două petre pe care erau scrise cele 10 porunci, acolo s'a sdrobotit vițelul de aur alu apostatului popor alu lui Dumneșu; acolo în s'fârșit au fostu comedii mari, nu glumă, și cu t'ote astea nu s'a făcutu atăta svonū ș'atata v'lvă cătă se face astăđi cu Sinaia de la noi.

D'a surda se dă comunicate peste comunicate, de g'eba și frământă semințele din bostanul luminat Bizadea, căc'nimeni nu vrea să l'ă cređă, nimeni nu l'ă înțelege! Opoziția Măriei s'ele nu l'ă p'ote ierta cu nici un preț pentru memorabilă declaratiune că »prosperitatea Belgiei nu l'ă lasă să dormă« și se ține de capul seu cum se ține praful de cane seu Păcală de Popa.

Astă-felū, cu t'otă droia sea de strămoși, cu

t'otă lădița plină de decorații, cu t'ote mucurile de cigări de la Livadia, cu t'ote chibriturile Tzarinei, cu t'ote fericirile, desmierdările, renumele și ighemoniconul seu, Bizdadeaua e adusă la disperarea d'a blestema diua în care și-a sdrobotit corōna părinților sei, devotându-se ordinii și stabilității, în locu d'unu suridătoru buzduganū și d'ua luminosă cucă domnescă.

P'ne și medicina se indignă și protestă, susțind faptele gloriose ale Bizdadelii, și cu t'ote astea zadarnice sunți t'ote!

Ei bine, nu mai e de tr'aitū! La Iovina și totu e mai bine de cătă în București.

Deca Bizdadea nu p'ote sc'apa de neajunsuri, primăria capitalei, de când cu strălucita participare a d-loru Miulețu, Racotă și Racoviță la ciorbalikulu de la Belgrad, reuși a face pe lume să nu se mai ocupe cu densa.

D'eu ensă caetulu și condițiunile noilor concesii ce are de g'and se dea nu s'a publicat încă, cu t'ote slovele negre pe care Patria le pune n' capul seu bine căp'etitū.

Stradele totu suferu grozavu de chinurile ce li-se facu, când cu tuburile de luminare n'tunecosă cu gaz aeriformu, când cu drumulu de feru americanu, când cu stricăciōsa lorū reparare.

Regretăm că spațiulu ne opresce d'a put' publica astăđi noi importantă plângere din partea stradelorū, care ceru să li se reguleze uă dată acéstă s'ortă vrednică de jale.

Regretăm apoi și mai multu că cinstita municipalitate a n'ceput să radă de pe fundu imprumutul celu nou—d'ua basca de alu cu lotăria.—Cine strică, deca la s'fatu s'alegū omeni ca d. Rade-totu?

În fine regretăm că palmuclă primită de la musiu Aga nu s'a făcutu de locu mușiamă. Acéstă probăză că palmuclă și necinstiții au forte multă consciință de demnitatea obrazilor dumn'elorū, și lucrul e firescu, căci altmintelea n'arū fi fostu tr'amiși la S'ربی.

Gazetele glumețe au început să vorbescă despre chulhanurile d-lui Rălcenu.

Etă un modu de procedere puțin recunosctorū.

Căci, în adev'eru, cine a liberat pe girantele Romānului de la pușcăriă, deca nu d. Rălcenu? Ei bine, se cad' ca tocmă Romānulu să facă glume n' socotela indipendintelu și demnulu magistratū?

Protestand d'eu în contra acestei necalificabile procederi a opoziției, rugăm pe d. Rălcenu să fiă m'arinosu și să nu dea at'entiune unorū asemenea havadișuri, căci dumn'elū e totu dumn'elū și, m'ane poim'ane, patria și justiția recunosctore îi vor rădica unu monumentu cum n'a avut nimeni p'n'acum în țera romānescă.

Amū vrea să vorbim la s'fârșitul acestor r'enduri despre conflictul cu conțulu Antonopulos de la Brăila.

Scopul nostru este să justificăm pe d. Costa-Furu.

Cine nu scie cătă de gelosu e d. Costa-Furu de autonomia țerei, cătă de multu nu p'ote să facă temenele conțilorū străini?

D'eu cine nu l'ă scie ierăși cătă de n'focatū e pentru teoria celor d'ou ē—m'orale, alu cărei mare apostolū a devenitū?

Ei bine, în conflictul Antonopulos, domnia sea vru să fiă consecinte cu principiile s'ele. Și etă ce se întemplă:

Dumn'elū își d'ise n' sine:—de când cu cubătaia din piciorū a lui Radovicī, de cand cu

comedia Ovirelor și de când cu călătoria la Stambul, lumea a început să nu mai vorbească despre mine. Ia să încep eu cestiunea. Orientului luându-mă la colț cu Kătaoni.

Și pe dată făcu ce făcu, și croi tãmbãlãul. Ense nu ținu mult acest șir de cugetări. Intr'ua-și, scuturându-și de praf decorațiile, observă că de la Kătaoni n'are nici una, nici măcar uă mărturie de botez cu efigia regelui grecesc. — Vai! ce-am făcut! exclamă nedomiritul, și pe dată, croind-o pe fôia celei d'a doua morale, destitui pe judecătorul de instrucțiune din Brăila, în spinarea căruia aruncă tot buclucul, și presintă uă duzină de temenele kătaonimii din Atena.

Și éta lă acum ajuns la scop: peste 2-3 zile au săi plouă decorațiile!

Și mai dicu unii alții că d. Costa-Fura nu e peșicher și ceapkin!

Monopolul tutunului o fi avend seă nu dușman mulț în țeră, d'eu fie că p'ai de la Romănul îi are.

Și cu tôte astea ațâția roșcodani sunt la monopol!

Curiôsă simptomă a timpului!

Timbrul s'a pus!

Halal advocaților, d'eu mai halal alor care se țin numai de judecări și de procese.

I-om vedé noi acum cum se'nvoiescu cu timbrul, bine seă rē?

Mulți injur pe guvern pentru acest colosal imposit. Fôrte rēu făcu, căci guvernul nu se pôte contradice.

Fia-care ministru era timbrat: d. Clistrescu de esemplu avea timbrul încrustat cu semnul crucii de hotare de la Leurdeni și c'ua locomobilă de drumuri de feră, pe care le-au primit, fi-le-ară de cap; d. Fluierăsecu pe cel mobil de la Costangalia și cu semnul furniturilor; d. Lascarache pe cel fix cu sângele de la 3 Aprile 'n Iași; d. Mavroienis pe cel de 200 milioane cu coțcãria de la Berlin și c'ua frunză de monopol; d. Tremurici-Sirmă pe cel cu biciul surugiului și cu bucovina prăfuită; în fine d. Costea-Furu pe cel cu baionetele de la Craiova și Ploiesci din 1860.

Ei bine, când ministrii toți purtau timbre, de ce lumea de rind să n'aibă?

Prin urmare timbrul e utile, necesar și just, deca vrem egalitate.

D'ALE NOASTRE

De când d. ministru Tell e nelipsit seă din grădină de la Rașca, éta ce se 'ntempla într'ua seă:

Un provincial, care venise de curend în București și căruia Rașca i-se recomandase ca cea mai alésă grădină, veni cât se pôte de dichisit. Nu peste mult întâlni două cunoscinte, două fete pe care Dumas fiul, în cartea sea Omul-Femeia, le califică în a treia cetergoria.

Din nenorocirea sea, seă p'ua bancă în fața aceleia unde sta ministrul.

Cât ținu dulcea-le convorbire, provincialul nostru observa că bețranul din față îi tot face mereu din cap.

Tura-vură, tinerii se 'nțeleseră să plece la Ferestreu, ca să facă chief, după noul obicei adoptat de la uă vreme 'n cöce.

Când fu ora de plecare, necunoscătorul provincial, ca să si împace conștiința, se duse la bețran și i adresă cam aceste cuvinte:

— Mē rog, să am iertăciune: ce 'nțelegeai

dumneta când imi tot moția din cap? Diceai că sunt bune fetele, ori că vrei să ne 'nșoțesci la Ferestreu? Déc'o fi vr'ua cunoscință vechiă a d-téle, nu te supăra, căci sunt provincial și nu vë cunosc afacerile!

Ce vë 'nchipuiți că i rēspunse Tremuriciu? Ecă i trânti uă 'njurătură care 'n gazete nu se pôte scrie.

* * *

Pe calea care duce la cinstita pușcãriă numită Văcar-ești, se află uă cârciumiöra cu pesce sărat fôrte prospăt.

Intrebăm pe d-nu cofetar din pasagi: care i e gustul și cum se vinde?

* * *

Onorabila primăria, prin organul cocönei Presse, anunță să «din fântana Domniței Maria încetase d'a mai curge apă feruginösă; acum apa venind în abundență, ori-cine pôte să mērgă să bea etc.»

N'arū puté găsi ore onorabila primăria altfel de espresuni, ceva mai eufemistice?

ANTON PANN.

CANTATORULU BEȚIEI

—Urmare 1)—

Partea VIII

Toți bețivii s'au numit
Și'n cete s'au împărțit,
Insemnate precum veți
Frumos în grămeți, grămeți,
Descriind faptele lor
Deplin ale tuturor.
Și năravuri câte au
După obicei, când bea.

Unii bețivi mult când bea,
Năravuri urite au,
Că făcu ce nu i de vorbit
Precum am mai pomenit.
Fapte groaznice ei făcu
Care nimului nu plac:
Hainele pe densă put,
Nevrednicii la beut.
Alții umblă șovăid
Pe două poteci venind,
Injur pe cine'ntilnesc,
Din zid în gard se proptesc,
Strigă, sbieră și rănesc
Prin noroi se'nomolesc,
N'au ei rușine de loc,
Sunt de bătaie de joc.

Alții ieră când sunt beți
Se fac veseli și glumeți:
Spun multe, înșir, vorbesc,
Limbile și impletesc
De nu poți să le alegi
Și ce dicu să le'nțelegi:
Un cuvânt pēn'lu vorbesc,
De cinci ori îl poftoresc.

PARTEA IX.

Ghiudenul, pastramele,
Mușkiul, zăhanalele,
Uridile, și brinzile
Toate cășările
Bețivi luat-le-au,
Cu preț cumpărat-le-au,
Pentru pofta vinului
Și dorul pelinului.
Bețivi mai mult când bea
La cap ametele au,

A doua di l'este greș,
Gréta le vine mereu,
Fără de chiefuri să plimb,
Fetele în verși își schimb,
Erū unii vomesc deplin,
Ne fiind deprinși la vin.

Unii dintre bețori
Pat rușini de multe ori,
Când merg singurei de bea
Si dintre bețrani nu iea,
Cari știu să bea la vin
Și cirma adesea țin,
Săi învețe mai frumos
Cum să sugă ei mai gros.

Ridichi cu sare felii
Impart ca la nișce fi
Bețrani la cei mai mici
Ca săi scotă ucenici,
Apoi și paharul iea
Și mai antău lor ilu dau,
Ca săi învețe a bea
Și pe brazda lor săi dea.

PARTEA X.

Vinul cel bun la vederi
Dă vesele mângăieri,
Si încăldește pe loc
Trupul ca un bun cojoc.
Dăndrăznela la cuvânt,
Face pe mulți ce nu sunt:
Pe alții face galanți,
De'mpărtesc la unii alți.
Bețivi toți strinși colac
Pe la grădini beți făcu,
Prin mahala la Isvor,
Si la Brălea în pridvor,
D'eu mai mult și mai virtos
Pe la Tabaci de jos,
Unde petrecu la vin bēnd
Si împreună cântând.

Nu pôte om socoti
Nici de a-le povesti
Circimele 'n București,
Bordeiele mähăleşci,
Unde toți cei însetați
Se string și bea adunați,
Cu muzici, cu lăutari,
Jucand cărți cu mici cu mari.
Se află și din muier,
Care dau pe vin fuieri
Din jupănese fiind,
Si beu pen la chef prind,
D'eu nehnice de rēnd
Că se imbată curēnd,
Apoi făcu la mișeli
Si moșturi sute și mi.

ANUNTATI-UNII

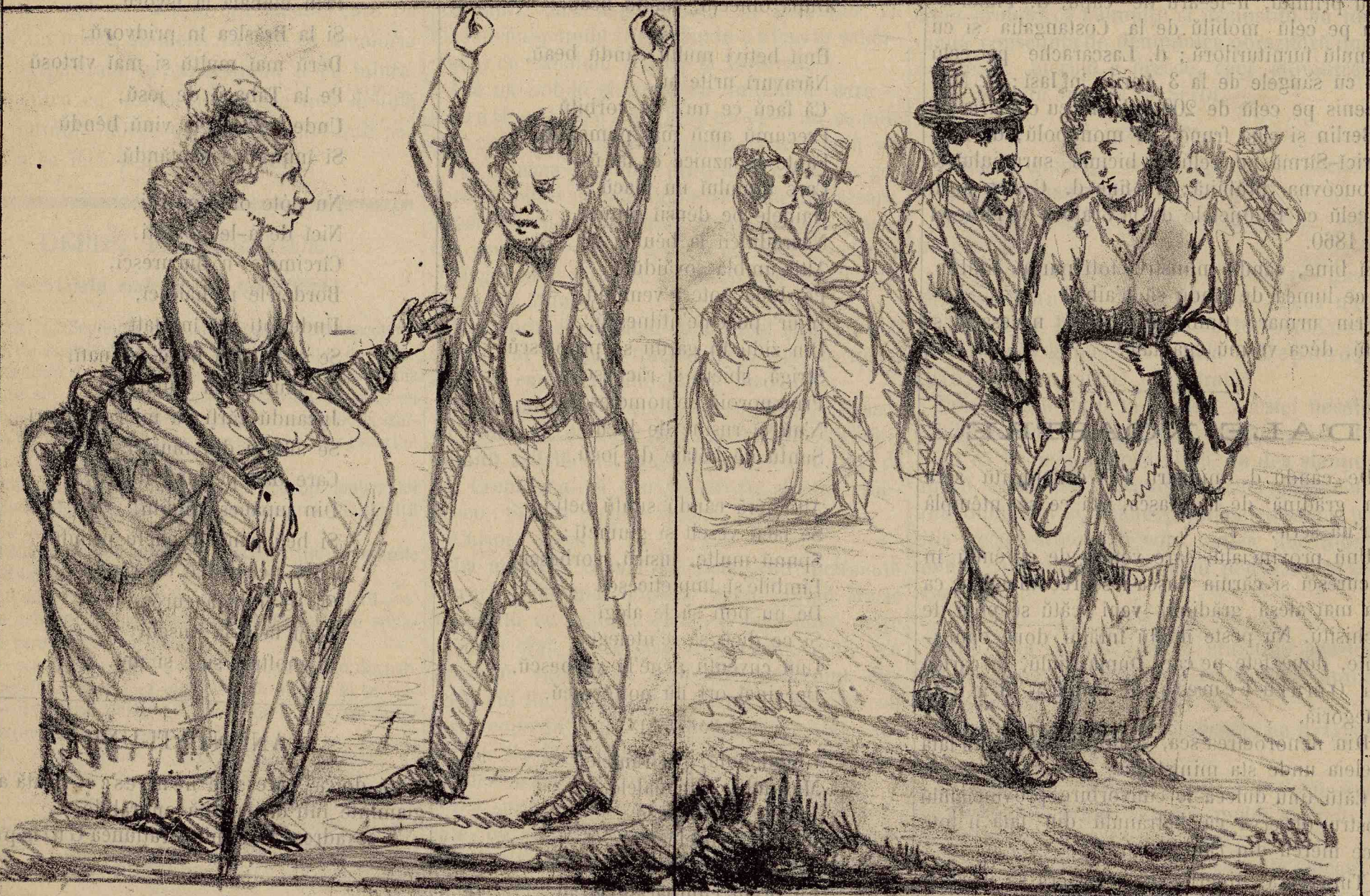
Uă doică, care scie nemțesce, caută angiaminte într'ua familiă onorabilă.
A se adresa la administrațiunea Ghimpei.

DE VINZARE casele situate strada Romană No. 58 în care se află școla de fete, doritori se vor adresa la sub-semnatul strada Sculpturii No. 1.

M. Alexandrescu.



Cuza:— Osoiulū meu era abia unū osciorū, și totū mă încesamū cu elū, pe cândū ăștia aū aface cu atăția munți. Cum dracu să n'o pață dērū mai rēu de cātū mine și cum să nu'ī sdrobēcā de totū în cele din urmă?



— Tacī, bărbate, că asia face apa asta fe-rușinōsă.
 — Du-te de la mine! Nu vędū eū c'ai rēmasū grea?... Și eū nu
 sciū nimicū la sufletulū meu!!!

— Mersi! sunteți foarte amabilū!
 — Imī facū uā dētoria d'a vē servi, gentila mea domnișioră. E atăta
 mbulzēlă: dați mi brațulū să vē conducū și paharulū să vē iēu apă fe-rușinōsă!